

Eddikebrygger Hans Peter Olsen i Klintebjerg

Af Ole Svensson, Kølstrup

Hans Peter Olsen blev født i Klintebjerg den 3. juli 1877. Hans forældre, Abelone og Jørgen Olsen, boede i et hus, der lå på hjørnet af Otterup landevej og vejen til Gerskov (Klingeskov). Han gik i skole i Gerskov og blev konfirmeret i Otterup Kirke den 1. søndag efter Mikkelsdag 1891. Efter konfirmationen kom han ud at tjene på forskellige gårde i omegnen. I år 1900 kom han til Østrup Skovgård som forkarl. Mens han var der, blev han forlovet med Rasmine Scheby fra Lunde.

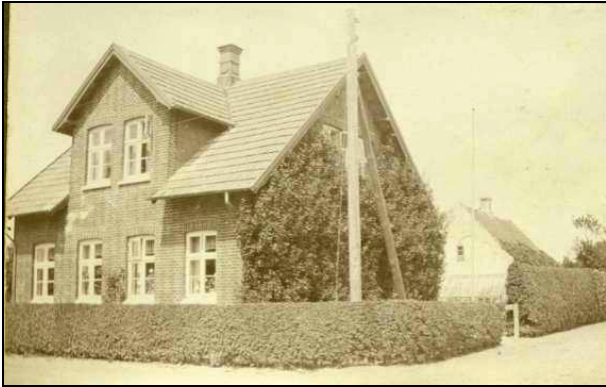
Hans Peter bliver gift

Hans Peter og Rasmine blev gift den 16. december 1902 i Lunde Kirke. Efter brylluppet købte de en byggegrund af Hans Peters forældre. Det nye hus, de byggede, kom til at ligge på hjørnet af landevejen og Gerskovvejen (i dag Klintebjergvej 154).

Hans Peter nedsatte sig som træskomand og drev lidt fiskeri. Senere fik han arbejde på Klintebjerg Eddikebryggeri. Her var han næsten til sin død den 3. maj 1947. Rasmine, der var født i Lunde smedje den 8. marts 1875 og uddannet syerske, fortsatte i mange år med at sy for folk i omegnen. Rasmine døde den 24. marts 1957. Begge er begravet på Gerskov kirkegård. Rasmine og Hans fik fire børn, Lydia, Thorvald, Johannes og Marie.

To sypiger fra Lunde. Rasmine ved symaskinen. Syerskerne havde deres egne symaskiner med sig rundt på gårdene, hvor de blev nogle dage, indtil de var færdige med al syarbejdet på stedet. Så tog de symaskinerne under armen og vandrede videre til næste sted, hvor de manglede en rask sypige..

*Rasmine og Hans Peter Olsens hus,
Klintebjergvej 154.*

Stormfloden 1921

Når vi børn var på ferie i Klintebjerg, kunne det ske, når ”farfar”, som vi kaldte ham, selvom det var vores morfar, havde fået ild i sin lange pipe, fortalte om sine oplevelser. Han havde bl.a. en dramatisk oplevelse i 1921. Søndagen den 23. oktober var han sejlet ud for at se til sine åleruser, da der helt uventet rejste sig en stærk storm. Det var umuligt at komme tilbage til Klintebjerg, men han reddede sig i land på Vigelsø. Han gik op til gården, hvor han blev indkvarteret. I løbet af dagen og natten steg vandet op til næsten 3 meter, så det var umuligt at komme hjem.

Først om tirsdagen havde vinden lagt sig så meget, at han kunne sejle hjem. Til gengæld kunne han sejle helt hjem til huset. Stormfloden, som var den værste siden 1872, havde sat hele Klintebjerg under vand. Familien var selvfølgelig glade for at få ham hjem i god behold. Kort efter blev der opført en cementmur langs landevejen fra kroen og ned til havnen, den skulle hindre, at en lignende katastrofe skete en anden gang.

En af naboerne, stenfisker Karl Edahl, lå med sit skib ”Anna” oppe ved Fyns Hoved og fiskede sten. Da stormen kom, søgte han sammen med fire andre stenfiskere læ i Korshavn, men stormen var så kraftig, at ankerkæderne sprang, og skibene drev mod Nordskov, her blev Edahls skib kastet op på kysten og havarerede totalt.

Det lykkedes Edahl og hans mandskab at redde sig i land, og stærkt forkomne blev de indlogeret på en gård, hvor de fik tørt tøj, varme og mad. Alle fire stenfiskerbåde blev slået til vrag. I alt forliste der seks skibe ved Fyns Hoved den dag. På et tysk skib omkom kaptajnen og en letmatros. Den voldsomme orkan kom helt uventet, der var ikke engang givet stormvarsel.

*Tolder Emanuel Rasmussens børn, Kirsten og
Ebbe, står her ved muren, der blev bygget i
Klintebjerg som værn mod stormflod. I
baggrunden arbejderboliger til fabrikkerne i
Klintebjerg. Foto fra 1937.*

Klintebjerg Eddikefabrik.

Om sit arbejde på eddikefabrikken fortalte Hans Peter Olsen: Fabrikken var ejet af kolonialfirmaet Brødrene Andersen i Odense. Da Hans Peter begyndte på fabrikken, blev en del af eddiken tappet på store træfade. En del af disse blev sendt til København med skib. Det foregik på den måde, at de store tønder blev trillet om bord på en flåde, som to mand stagede ud til sejlrenden.

Når "Odensedamperen" (DFDS rutebåd m.s Odense) så kom, blev flåden fortøjet ved siden af skibet. Mens det langsomt sejlede ud gennem fjorden, blev tønderne hejst om bord. Var der mange tønder, kunne skibet nå langt ud i fjorden, somme tider helt til enden af den "lange dæmning" ved Vigelsø. Ved kraftig blæst fra vest kunne det være et drøjt arbejde at stage flåden tilbage til Klintebjerg. Efterhånden kom der lastbiler og kørte eddiken til Odense, så slap man for det strenge arbejde i al slags vejr.

En flaske eddike fra det lokale eddikebryggeri i Klintebjerg

Artiklen står at læse i "Slægtshistorie for Marie og Christian Svensson". Slægtshistorien er udarbejdet af Ole Svensson, der er barnebarn af Rasmine og Hans Peter Olsen. Slægtshistorien kan ses i sin helhed i Lokalhistorisk Arkiv. Dette uddrag blev bragt i bladet Lokalhistorisk Arkiv for Otterup Kommune nr. 71, forår 2003. Digitaliseret i maj 2011 af Margit Egdal.

Partier fra Klintebjerg Eddikebryggeri.